

drevne ved Udpantning. Det have vi prøvet før, men jeg anser det for rigtigere, om vi, naar vi kunne faae disse Penge, tage dem, end at gaa til Sparekasserne og give høie Renter. Kommunen behøver saaledes ikke at gjøre et nyt Overflag.

Krusc: Naar det ærede Medlem, som sidst talte, har gjentaget, hvad han før sagde om den tomme Kommunekasse, maa jeg tillade mig at minde det ærede Medlem om, at Ligningen lægges i December, og at Indkrævningen i det nye Aar først i denne Maaned er begyndt. Derfor Kommunerne have lagt deres Ligning saaledes og deres Udbetaling i lige Maade, at Kommunens Kasse nu er tom, saa Gud hjælpe dem i de øvrige 10 Maaneder af Aaret. Dette Argument kan det ærede Medlem altsaa se, kan ikke bruges. -- Jeg vil blot endnu gjøre en meget kort Bemærkning til det ærede Medlem for Frederiksfund (Kassen). Jeg kan dog ikke vide, om det ærede Medlem ikke vilde komme flent i Forleghed med at fastholde de to Forslag som udgaaende fra een og samme Grundbetragtning, altsaa som hvilende paa eet og samme Princip. Jeg tror ikke, at det kan misfjendes, at det ene hviler paa Principet om Statens Forpligtelse til at staffe Arbeide, foreløbig naturligvis kun i arbejdsløse Tider; men det ærede Medlem vil med mig ikke være i Tvivl om, at naar Principet i det andet Forslag først delvis bliver slaaet fast, skal man nok vide at forfølge sin Seir; i saa Henseende vil der ikke blive Mangel. At det ærede Medlem vil identificere dette Princip med Grundlovens bestemte Ytring: at den, som ikke kan ernære sig og Sine, har Ret til offentlig Understøttelse under visse ved Lovgivningen bestemte Betingelser, kan jeg ikke forstaa. Nei, Grundloven fastfatter, at den, der ikke kan ernære sig og Sine, har Ret til Understøttelse, og deri kan der ikke ligge Andet end, at den, som ikke personlig er i Stand til, under de nærværende Betingelser for ham at forsørge sig og Sine, er berettiget til offentlig Understøttelse i Henseende til at kunne leve og eksistere. Det andet Princip er derimod et helt andet, det har til Grundlag, at Staten til enhver Tid skal staffe det fornødne Arbeide, altsaa de fornødne Betingelser for at kunne producere. Det er det, Staten i det ene Tilfælde skal frembringe; i det andet Tilfælde skal Staten frembringe en hjælpende Understøttelse for at leve. At det ærede Medlem vil gjøre disse to Ting til ensbetydende, tror jeg rigtig nok vil falde ham meget haardt. De ere saa vidt forskellige, som det overhoved er muligt, at Principer kunne være. Denne Mening fastholder jeg, og hvad det ærede Medlem forøvrigt ansøgte, overbeviser mig ikke om det Modfatte.

M. C. Christensen: Det ærede Medlem, som sidst talte, mente, at det paa ingen Maade

kunde være Tilfældet, at Kommunens Kasse kunde være tom nu, da de kommunale Bidrag ere opkrævede før saa kort siden. Men jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der er Forskjel paa at opkræve og at modtage Betaling; thi man kan jo unblade at betale.

Beth: Jeg tilstaar, at jeg har været ikke lidt i Tvivl om, hvorledes jeg skulde stille mig med Hensyn til min Afstemning overfor disse to Forslag, som der nærmest har været Tale om under Diskussionen, nemlig Nr. 2 og Nr. 12, og at jeg derfor med særdeles Interesse har fulgt Diskussionen for deraf at drage Udbytte ogsaa med Hensyn til min Afstemning. Jeg er kommen til det Resultat, at jeg vil stemme for begge Forslag. Naar der blev ytret af det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Solm), at der derved blev indsat nye Principer i Lovgivningen, saa tilstaar jeg, at jeg i og for sig ikke i det Hele taget har nogen Frygt for nye Principer, naar de kun ere gode. Jeg kan ogsaa tilføie, at saavel paa Lovgivningens som paa Administrationens Omraade ønskes der ret meget, at man snart i adskillige Henseender vil komme til Anvendelse af Principer, der ere forskellige fra dem, som nu anvendes og som man jo ogsaa ofte i denne Sal hører udtalt Beklagelse over blive anvendte. Hvad angaar det Princip, hvad enten det er nyt eller ikke, der ligger i Forslaget Nr. 2, da har jeg ikke kunnet opfatte det anderledes end at det dog mere eller mindre gaar ud paa paa en forceret Maade at fremstaafe Arbeide, som uden en saadan Forcering ikke vilde være bleven udført, i det Mindste ikke til den Tid, da man nu søger at faae det udført. Man vil altsaa paa den Maade fremkalde Arbeide, der enten overhoved ikke vilde være blevet udført, eller som dog tages fra en senere Tid, som det ellers vilde komme til gode. Med Hensyn til det Princip i det Hele, at, naar Arbeidsløsheden begynder af naturlige Aarsager, hidrørende fra Dnsfætningsforholdene, skal man navnlig fra Statens Side bestræbe sig for at staffe Arbeide, kan jeg i Meget slutte mig til det ærede Medlem fra Varde (Krusc), idet ogsaa jeg tror, at dette Princip i og for sig er meget betænkeligt. I Forslaget Nr. 12 ser jeg derimod et andet og efter min Mening rigtigere Princip, nemlig det i Tide at gribe den, som er ved at falde, under Armene, saa at han for Fremtiden kan hjælpe sig selv. Jeg hørte, at det ærede Medlem for Ribebenhavns 4de Valgkreds (Scharling) havde læst dette Forslag saaledes, at det var at forstaa paa den Maade, at den Sum, som det omhandler, formentlig kun kunde anvendes til dem, der ere arbejdsløse. Saaledes har jeg ikke forstaaet dette Forslag, at det skulde være den absolute Betingelse for Anvendelsen af denne Million, at de, som modtage Noget deraf, absolut skulde være arbejdsløse. Nei, jeg har tværtimod forstaaet det